

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-במה בהמה	מימרא												
אלא מה אני מקיים (שמואל א' כח) ויטו אחרי הבצע													ג.
שלא עשו כמעשה אביהם, שהיה שמואל הצדיק מחזר בכל מקומות ישראל ודן אותם בעריהם, שנאמר (שמואל א' ז) והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל. והם לא עשו כן, אלא ישבו בעריהם כדי להרבות שכר לחזניהן ולסופריהן.													ג.
כתנאי:													ג.
ויטו אחרי הבצע, רבי מאיר אומר: חלקם שאלו בפיהם	[רבי מאיר]												ג.
מלאי הטילו על בעלי בתים	רבי יהודה:												ג.
קופה יתירה של מעשר נטלו בזרוע.	רבי עקיבא:												ג.
מתנות נטלו בזרוע.	רבי יוסי:												ג.
כל האומר דוד חטא - אינו אלא טועה, שנאמר (שמואל א' יח) ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וז' עמו וגו', אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו? אלא מה אני מקיים (שמואל ב' יב) מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע - שביקש לעשות ולא עשה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												ג.
רבי דאטי מדוד מהפך ודריש בזכותיה דדוד	רב:												ג.
מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע רבי אומר: משונה רעה זו מכל רעות שבתורה, שכל רעות שבתורה כתיב בהו ויעש וכאן כתיב לעשות - שביקש לעשות ולא עשה.	[רבי]												ג.
(שמואל ב' יב) את אוריה החתי הכית בחרב - שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת.													ג.
ואת אשתו לקחת לך לאשה - ליקוחין יש לך בה.													ג.
כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו, שנאמר (שמואל א' יז) ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח.	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:												ג.
מאי ערבתם?													ג.
דברים המעורבים בינו לבינה.	תני רב יוסף:												ג.
(שמואל ב' יב) ואתו הרגת בחרב בני עמון, מה חרב בני עמון אי אתה נענש עליו - אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו.													ג.
מאי טעמא													ג.
מורד במלכות הוה, דאמר ליה (שמואל ב' יא) ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה הנים.													ג.
כי מעיינת ביה בודד לא משכחת ביה בר מדאוריה, דכתיב (מלכים א' טו) רק בדבר אוריה החתי.	רב:												ג.
מי אמר רב הכי	אביי קשישא רמי דרב אדרב:												ג.
קיבל דוד לשון הרע	והאמר רב:												ג.
קשיא.													ג.
קיבל דוד לשון הרע	גופא, רב												ג.
דכתיב (שמואל ב' ט) ויאמר לו המלך איפוא הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר, וכתיב: וישלח המלך ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר מכדי חזייה דשקרא הוא, כי הדר אלשין עילויה מאי טעמא קיבלה מיניה? דכתיב (שמואל ב' טז) ויאמר המלך ואיה בן אדוניך. ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלים וגו'.													ג.
ומנא לן דקיבל מיניה													ג.
דכתיב (שמואל ב' טז) ויאמר המלך הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחוויתי אמצא חן בעיניך אדוני המלך.													ג.
לא קיבל דוד לשון הרע, דברים הניכרים חזא ביה	שמואל:												ג.
דכתיב (שמואל ב' יט) ומפיבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס וגו'													ג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת- במה בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכתיב ויהי כי בא ירושלים לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת											■	■
ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך											■	■
ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה											■	■
ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו.											■	■
אמר לו: אני אמרתי מתי תבא בשלום, ואתה עושה לי כך - לא עליך יש לי תרעומות אלא על מי שהביאך בשלום.											■	◇
היינו דכתיב (דברי הימים א' ח) ובן יהונתן מריב בעל, וכי מריב בעל שמן והלא מפיבשת שמן אלא: מתוך שעשה מריבה עם בעליו, יצתה בת קול ואמרה לו: נצא בר נצא											■	◇
נצא - הא דאמרן											■	
בר נצא - דכתיב (שמואל א' טו) ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל											■	◇
על עסקי נחל.	רבי מני:										■	■
בשעה שאמר דוד למפיבשת אתה וציבא תחלקו את השדה יצתה בת קול ואמרה לו: רחבעם וירבעם יחלקו את המלוכה.	רב יהודה אמר רב:										■	◇
אילמלי לא קיבל דוד לשון הרע לא נחלקה מלכות בית דוד, ולא עבדו ישראל עבודה זרה, ולא גלינו מארצנו.	רב יהודה אמר רב:										■	◇
כל האומר שלמה חטא - אינו אלא טועה, שנאמר (מלכים א' יא) ולא היה לבבו שלם עם ה' אלהיו כלבב דוד אביו, כלבב דוד אביו הוא דלא הוה - מיחטא נמי לא חטא.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										■	◇
אלא מה אני מקיים (מלכים א' יא) ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו											⚡	◇
ההיא כרבי נתן.											!	
כתיב ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו	דרבי נתן רמי:										■	!
והכתיב כלבב דוד אביו - כלבב דוד אביו הוא דלא הוה - מיחטא נמי לא חטא											■	⚡
הכי קאמר: ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו ולכת אחרי אלהים אחרים - ולא הלך.											■	!
והכתיב (מלכים א' יא) אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב											■	⚡
שבקש לבנות ולא בנה.											!	!
אלא מעתה (יהושע ח) אז יבנה יהושע מזבח לה' שבקש לבנות ולא בנה? אלא - דבנה, הכא נמי - דבנה (מלכים ב' כג) ואת הבמות אשר על פני ירושלים אשר מימין להר המשחה אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ צדונים וגו'. אפשר בא אסא ולא ביערם, יהושפט ולא ביערם, עד שבא יאשיהו וביערם? והלא כל עבודה זרה שבארץ ישראל אסא ויהושפט ביערום אלא: מקיש ראשונים לאחרונים, מה אחרונים לא עשו - ותלה בהן לשבח, אף ראשונים לא עשו - ותלה בהן לגנאי.	אלא, כדתניא רבי יוסי:										■	!
והכתיב (מלכים א' יא) ויעש שלמה הרע בעיני ה'											■	⚡
אלא מפני שהיה לו למחות בנשיו, ולא מיחה, מעלה עליו הכתוב כאילו חטא.											!	◇
נוח לו לאותו צדיק שיהא שמש לדבר אחר ואל יכתב בו ויעש הרע בעיני ה'.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
בשעה שנשא שלמה את בת פרעה הכניסה לו אלף מיני זמר, ואמרה לו: כך עושים לעבודה זרה פלונית, וכך עושים לעבודה זרה פלונית, ולא מיחה בה.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
בשעה שנשא שלמה את בת פרעה ירד גבריאלי ונעץ קנה בים, ועלה בו שירטון, ועליו נבנה כרך גדול של רומי.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
אותו היום שהכניס ירבעם שני עגלי זהב אחד בבית אל ואחד בן נבנה צריף אחד, וזהו איטליאה של יון.	במתנתא תנא:										■	◇
כל האומר יאשיהו חטא - אינו אלא טועה, שנאמר (מלכים ב' כג) ויעשה יהוה ביענייהו יחן בכל הדרך דוד אביו אלא מה אני מקיים (מלכים ב' כג) וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב וגו' - שכל דין שדן מכן שמנה עד שמנה עשרה החזירן להן. שמא תאמר: נטל מזה ונתן לזה - תלמוד לומר בכל מאדו - שנתן לזה איילו	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										■	◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבת-במה בהמה	מימרא	מאן דאמר										
שבת-במה בהמה	מימרא	מאן דאמר										
ופליגא דרב											■	◇
אין לך גדול בבעלי תשובה יותר מיאשיהו בדורו, ואחד בדורנו.		דאמר רב:									■	◇
ומנו - אבא אבוה דרבי ירמיה בר אבא											■	◇
אחא אחוה דאבא אבוה דרב ירמיה בר אבא.		ואמרי לה:									■	◇
רבי אבא ואחא אחי הוו.		דאמר מר:									■	◇
ועוד אחד בדורנו. ומנו - עוקבן בר נחמיה ריש גלותא, והיינו נתן דצוציתא.		רב יוסף:									■	◇
הוה יתיבנא בפירקא, והוה קא מנגמנס, וחזאי בחילמא דקא פשט ידיה וקבליה.		רב יוסף:									○	
הדרן עלך במה בהמה												◇